

ADVOKATSKA KANCELARIJA
RECHTSANWÄLTE
LAW OFFICE

ZAKON O KORPORATIVNOJ DUŽNOSTI PAŽNJE U LANCIMA SNABDEVANJA

(od 16. jula 2021. godine)

Bundestag je doneo sledeći zakon:

BGBl. (dalje: Savezni sl. glasnik SR Nemačke) I S., str. 2959

*Zakon o korporativnoj dužnosti pažnje
radi sprečavanja kršenja
ljudskih prava u lancima snabdevanja*

(Lieferkettensorgfaltspflichtengesetz – LkSG)

Naslov originala

Gesetz über die unternehmerischen Sorgfaltspflichten zur
Vermeidung von Menschenrechtsverletzungen in Lieferketten

(Lieferkettensorgfaltspflichtengesetz - LkSG)

Prevod:

Ljubica Tomić, Ivana Radović, Aleksandra Toroman
TSG Advokati Beograd

SADRŽAJ

Poglavlje 1	1
Opšte odredbe	1
§ 1 Oblast primene	1
§ 2 Definicije pojmova.....	2
Poglavlje 2	7
Dužnosti pažnje.....	7
§ 3 Dužnosti pažnje	7
§ 4 Upravljanje rizikom	8
§ 5 Analiza rizika.....	8
§ 6 Mere prevencije.....	9
§ 7 Popravne mere.....	10
§ 8 Žalbeni postupak.....	11
§ 9 Posredni snabdevač; ovlašćenje za donošenje uredbi	12
§ 10 Obavezna dokumentacija i izveštavanje.....	13
Poglavlje 3	14
Parnica	14
§ 11 Posebna parnična sposobnost	14
Poglavlje 4	15
Službena kontrola i izvršenje	15
Deo 1	15
Provera izveštaja.....	15
§ 12 Podnošenje izveštaja	15
§ 13 Službena provera izveštaja; Ovlašćenje za donošenje uredbi	15

Deo 2	16
Kontrola na osnovu rizika.....	16
§ 14 Postupanje organa; Ovlašćenje za donošenje uredbi	16
§ 15 Nalozi i mere	16
§ 16 Pravo pristupa.....	17
§ 17 Obaveze informisanja i predaje dokumentacije.....	17
§ 18 Dužnost tolerancije i saradnje	18
Deo 3.....	18
Nadležni organ, objave, godišnji izveštaj.....	18
§ 19 Nadležni organ.....	18
§ 20 Objave.....	18
§ 21 Godišnji izveštaj.....	19
Poglavlje 5	20
Javne nabavke.....	20
§ 22 Isključenje od dodele ugovora u javnim nabavkama	20
Poglavlje 6	21
Prinudna naplata i novčana kazna	21
§ 23 Prinudna naplata	21
§ 24 Propisi u pogledu novčanih kazni.....	21
Konvencije.....	23

Poglavlje I Opšte odredbe

§ I Oblast primene

(1) Ovaj zakon se primenjuje na privredna društva, bez obzira na njihovu pravnu formu, koja:

1. imaju mesto glavne uprave, glavno mesto poslovanja, sedište uprave, statutarno sedište *u Nemačkoj* (DALJE: U ZEMLJI)
i
2. po pravilu zapošljavaju najmanje 3.000 zaposlenih u zemlji; obuhvaćeni su i zaposleni koji su upućeni na rad *van Nemačke* (DALJE: U INOSTRANSTVO)

Osim rečenice 1, broj 1, ovaj zakon se primenjuje i na privredna društva, bez obzira na njihovu pravnu formu, koja:

1. imaju ogranak u zemlji, u skladu sa § 13d Trgovačkog zakonika (NEMAČKOG, PRIM. PREV.)
i
2. po pravilu zapošljavaju najmanje 3.000 zaposlenih u zemlji.

Od 1. januara 2024. godine, predviđeni prag u pogledu broja zaposlenih iz rečenice 1, broj 2 i rečenice 2, broj 2 iznosiće 1.000.

(2) Prilikom određivanja broja zaposlenih (STAV 1, REČENICA 1, BROJ 2 I REČENICA 2, BROJ 2), uzimaju se u obzir i zaposleni koji su upućeni na rad kod drugog poslodavca, ako period njihovog angažovanja premašuje 6 meseci.

(3) U okviru povezanih društava (§ 15 ZAKONA O AKCIONARSKIM DRUŠTVIMA), prilikom određivanja broja zaposlenih u kontrolnom društvu (STAV 1, REČENICA 1, BROJ 2) u obzir se uzimaju zaposleni u zemlji, iz svih društava koja pripadaju koncernu; obuhvaćeni su i zaposleni koji su upućeni na rad u inostranstvo.

§ 2 Definicije pojmova

(1) Zaštićene pravne pozicije, u smislu ovog zakona, jesu one koje proističu iz konvencija o zaštiti ljudskih prava, navedenih u prilogu pod brojevima od I do II.

(2) Rizik za ljudska prava, u smislu ovog zakona, predstavlja stanje u kojem, na osnovu stvarnih okolnosti, postoji dovoljno velika verovatnoća povrede neke od sledećih zabrana:

1. Zabrana zapošljavanja dece ispod starosne dobi, kojom se, prema pravu mesta obavljanja rada, okončava obavezno školovanje, pri čemu se starosna dob za zapošljavanje od 15 godina ne sme prekoračiti; to ne važi ukoliko pravo mesta obavljanja rada odstupa od toga, u skladu sa članom 2, stav 4, kao i u skladu sa članovima od 4 do 8 Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 138 o minimalnim godinama starosti za zasnivanje radnog odnosa, od 26. juna 1973. godine. (SAVEZNI SL. GLASNIK, 1976, II STR. 201, 202)

2. Zabrana najgorih oblika dečijeg rada za decu mlađu od 18 godina; u skladu sa članom 3 Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 182 o najgorim oblicima dečijeg rada i zabrani i hitnoj akciji za ukidanje najgorih oblika dečijeg rada od 17. juna 1999. godine: (SAVEZNI SL. GLASNIK, 2001, II STR. 1290, 1291)

a) sve oblike ropstva ili običaja sličnih ropstvu, kao što su prodaja i trgovina decom, dužničko ropstvo i kmetstvo kao i prinudni ili obavezni rad, uključujući prinudno ili obavezno regrutovanje dece za učešće u oružanim sukobima,

b) korišćenje, nabavljanje ili nuđenje deteta radi prostitucije, proizvodnje pornografije, ili za pornografske predstave,

c) korišćenje, nabavljanje ili nuđenje deteta za nedozvoljene aktivnosti, naročito za proizvodnju i krijumčarenje droge,

d) rad koji je, po svojoj prirodi ili okolnostima u kojima se obavlja, verovatno štetan po zdravlje, bezbednost ili moral dece.

3. Zabrana prinudnog rada – odnosi se na svaku uslugu rada ili uslugu koja se zahteva od nekog lica, pod pretnjom kazne, i za koju se to lice ne prijavljuje dobrovoljno, u vidu dužničkog ropstva ili trgovine ljudima; od prinudnog rada izuzete su usluge rada ili usluge koje su u skladu sa članom 2, stav 2 Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 29 o prinudnom ili obaveznom radu od 28. juna 1930. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1956, II STR. 640, 641), ili sa članom 8, slovo b i c Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima od 19. decembra 1966. godine. (SAVEZNI SL. GLASNIK 1973, II STR. 1533, 1534)

4. Zabrana svih oblika ropstva, običaja sličnih ropstvu, kmetstva ili drugih oblika demonstracije moći ili potčinjavanja u radnom okruženju, kao što su ekstremna ekonomska ili seksualna eksploatacija i ponižavanje.

5. Zabrana nepoštovanja obaveza u pogledu zaštite na radu, koje važe prema pravu mesta obavljanja rada, ako usled toga nastane opasnost od povreda na radu ili opasnosti po zdravlje uslovljene radom, naročito zbog:

- a) očigledno nedovoljnih bezbednosnih standarda u pripremi i održavanju radnog okruženja, radnog mesta i sredstava za rad,
- b) nedostatka odgovarajućih mera zaštite kako bi se izbegla dejstva hemijskih, fizičkih ili bioloških materija,
- c) nedostatka mera za sprečavanje prekomernog fizičkog ili mentalnog umora, a naročito zbog neadekvatne organizacije rada u pogledu radnog vremena i odmora u toku rada, ili
- d) nedovoljnog obrazovanja i obučavanja zaposlenih.

6. Zabrana nepoštovanja slobode osnivanja udruženja, prema kojoj:

- a) zaposleni mogu da se slobodno udružuju u sindikate, ili im pristupaju,
- b) osnivanje, pristup i članstvo u nekom sindikatu ne smeju se koristiti kao osnov za neopravdanu diskriminaciju ili odmazdu,
- c) sindikati mogu slobodno da posluju u skladu sa pravom mesta obavljanja rada (ovo se odnosi i na pravo na štrajk i na pravo na kolektivno pregovaranje).

7. Zabrana diskriminacije na radu, kao, na primer, na osnovu nacionalne i etničke pripadnosti, socijalnog porekla, zdravstvenog stanja, invaliditeta, seksualne orijentacije, starosne dobi, pola, političkog mišljenja, veroispovesti ili pogleda na svet – ukoliko ista nije zasnovana na zahtevima za vršenje rada; diskriminacija se posebno odnosi na plaćanje nejednake naknade za rad jednake vrednosti.

8. Zabrana uskraćivanja adekvatne zarade – adekvatna zarada je najmanje ona minimalna zarada koja je utvrđena u skladu sa primenjivim pravom, a u ostalim slučajevima se obračunava prema pravu mesta obavljanja rada.

9. Zabrana izazivanja štetnih promena u zemljištu, zagađenja vode, vazduha, štetnih emisija buke ili prekomerne potrošnje vode, koji:

- a) u velikoj meri ugrožavaju prirodnu bazu za dobijanje i proizvodnju hrane,
- b) licu uskraćuju pristup čistoj pijaćoj vodi,

- c) licu otežavaju ili uništavaju pristup sanitarnim postrojenjima, ili
- d) štete zdravlju lica.

10. Zabrana protivpravnog prinudnog iseljenja i zabrana protivpravnog oduzimanja zemlje, šuma i voda u slučaju sticanja, građenja ili drugačijeg korišćenja zemlje, šuma i voda, čije korišćenje obezbeđuje osnove za život lica.

11. Zabrana angažovanja ili korišćenja privatnih ili javnih snaga bezbednosti radi zaštite poslovnog projekta, ako se zbog nedovoljnih instrukcija ili kontrole od strane društva prilikom upotrebe snaga bezbednosti:

- a) ne poštuje zabrana mučenja i okrutnog, nečovečnog ili ponižavajućeg postupanja,
- b) povređuje telo ili život, ili
- c) ugrožava sloboda udruživanja i osnivanja udruženja.

12. Zabrana svakog činjenja ili protivpravnog nečinjenja koje nije navedeno pod brojevima od I do II, a koje je neposredno podobno da na naročito težak način ugrozi zaštićenu pravnu poziciju i čija je protivpravnost, pri razumnoj proceni svih relevantnih okolnosti, očigledna.

(3) Rizik za životnu sredinu, u smislu ovog zakona, jeste stanje u kome, na osnovu stvarnih okolnosti, postoji dovoljna verovatnoća da pretil povreda jedne od sledećih zabrana:

1. Zabrana proizvodnje proizvoda koji sadrže živu u skladu sa članom 4, stav I i Aneksom A, deo I Međunarodne konvencije o živi od 10. oktobra 2013. godine. (SAVEZNI SL. GLASNIK 2017, II, STR. 610, 611) (MINAMATA KONVENCIJA).
2. Zabrana upotrebe žive i jedinjenja od žive u proizvodnim procesima u smislu člana 5, stav 2 i Aneksa B, deo I Minamata konvencije od datuma ukidanja utvrđenog konvencijom za takve proizvode i procese.
3. Zabrana postupanja sa otpadom koji sadrži živu suprotno odredbama člana 11, stav 3 Minamata konvencije.
4. Zabrana proizvodnje i korišćenja hemikalija prema članu 3, stav I, slovo a i Aneksu A Stokholmske konvencije o dugotrajnim organskim zagađujućim supstancama od 23. maja 2001. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 2002 II, STR. 803, 804) (POPS KONVENCIJA), poslednji put izmenjena Odlukom od 6. maja 2005. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 2009. II, STR. 1060, 1061), u verziji Uredbe (EU) 2019/1021 Evropskog parlamenta i Saveta od 20. juna 2019. godine o dugotrajnim organskim zagađujućim supstancama (SL. GLASNIK EU, L 169 OD 26. 05. 2019. GODINE, STR. 45), koja je poslednji put izmenjena delegiranom Uredbom

(EU) 2021/277 Komisije od 16. decembra 2020. godine. (SL. GLASNIK EU, L 62 OD 23. 02. 2021. GODINE, STR. I).

5. Zabrana rukovanja, sakupljanja, skladištenja i odlaganja otpada na način koji nije bezbedan po životnu sredinu u skladu sa odredbama koje važe u nacionalnom pravu u skladu sa članom 6, stav I, slovo d, tačka i i ii POPs Konvencije.
6. Zabrana izvoza opasnog otpada u smislu člana I, stav I i drugog otpada u smislu člana I, stav 2 Bazelske konvencije o kontroli prekograničnog kretanja opasnih otpada i njihovom odlaganju od 22. marta 1989. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1994. II, STR. 2703, 2704) (BAZELSKA KONVENCIJA), poslednji put izmenjena Trećom uredbom o izmeni Aneksa uz Bazelsku konvenciju od 22. marta 1989. godine od 6. maja 2014. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK II, STR. 306, 307), i u smislu Uredbe (Evropske zajednice) br. 1013/2006 Evropskog parlamenta i Saveta od 14. juna 2006. godine o kretanju otpada (SL. GLASNIK EU, L 190 OD 12. 07. 2006. GODINE, STR. I) (UREDBA (EVROPSKA ZAJEDNICA) BR. 1013/2006), koja je poslednji put izmenjena delegiranom Uredbom (EU) 2020/2174 Komisije od 19. oktobra 2020. godine (SL. GLASNIK EU, L 433 OD 22. 12. 2020. GODINE, STR. II):
 - a) u stranu ugovornicu, koja je zabranila uvoz takvih opasnih otpada ili drugih otpada, (ČLAN 4, STAV I, SLOVO B BAZELSKE KONVENCIJE),
 - b) u državu uvoza u smislu člana 2, broj II Bazelske konvencije, koja nije dala pisanu saglasnost za određeni uvoz, u slučaju kada država uvoza nije zabranila uvoz takvih opasnih otpada, (ČLAN 4, STAV I, SLOVO C BAZELSKE KONVENCIJE),
 - c) u državu koja nije strana ugovornica Bazelske konvencije, (ČLAN 4, STAV 5 BAZELSKE KONVENCIJE),
 - d) u državu uvoza, ako se opasnim otpadima ili drugim otpadima postupa na način koji nije bezbedan po životnu sredinu u državi uvoza ili u nekoj drugoj zemlji (ČLAN 4, STAV 8, REČENICA I BAZELSKE KONVENCIJE).
7. Zabrana izvoza opasnih otpada od strane država navedenih u Aneksu VII Bazelske konvencije u države koje nisu navedene u Aneksu VII (ČLAN 4A BAZELSKE KONVENCIJE, ČLAN 36 UREDBE (EVROPSKA ZAJEDNICA) BR. 1013/2006), kao i
8. Zabrana uvoza opasnih otpada i drugih otpada iz države koja nije strana ugovornica Bazelske konvencije. (ČLAN 4, STAV 5 BAZELSKE KONVENCIJE)

(4) Povreda ljudskih prava, u smislu ovog zakona, predstavlja kršenje zabrane navedene u stavu 2, pod brojevima od 1 do 12. Povreda prava zaštite životne sredine u smislu ovog zakona predstavlja kršenje zabrane navedene u stavu 3, pod brojevima od 1 do 8.

(5) Lanac snabdevanja, u smislu ovog zakona, odnosi se na sve proizvode i usluge jednog društva. Ovaj lanac obuhvata sve korake, kako u zemlji, tako i u inostranstvu, koji su

neophodni za proizvodnju proizvoda i pružanje usluga, počev od dobijanja sirovina, pa sve do isporuke istih krajnjem korisniku i obuhvata:

1. postupanje društva u oblasti sopstvenog poslovanja,
2. postupanje neposrednog snabdevača, i
3. postupanje posrednog snabdevača.

(6) Oblast sopstvenog poslovanja, u smislu ovog zakona, obuhvata svaku aktivnost koju društvo preduzima radi ostvarenja cilja poslovanja. Time je obuhvaćena svaka aktivnost u cilju proizvodnje i prodaje proizvoda i u cilju pružanja usluga, nezavisno od toga da li se ona vrši u nekom mestu u zemlji ili u inostranstvu. U povezanim društvima, u oblast sopstvenog poslovanja kontrolnog društva spada i društvo koje pripada koncernu, ako kontrolno društvo vrši određeni uticaj na to društvo.

(7) Neposredni snabdevač, u smislu ovog zakona, jeste partner iz Ugovora o isporuci robe ili pružanju usluga, čije su isporuke neophodne za proizvodnju proizvoda društva ili za pružanje i korišćenje odgovarajućih usluga.

(8) Posredni snabdevač, u smislu ovog zakona, je svako društvo koje nije neposredni snabdevač i čije su isporuke neophodne za proizvodnju proizvoda društva, ili za pružanje i korišćenje odgovarajućih usluga.

Poglavlje 2 Dužnosti pažnje

§ 3 Dužnosti pažnje

(1) Društva su dužna da, u okviru svojih lanaca snabdevanja na primereni način, sprovode, u ovom poglavlju propisane, dužnosti pažnje u oblasti ljudskih prava i životne sredine, a u cilju sprečavanja nastupanja rizika u oblasti ljudskih prava i životne sredine, ili pak smanjenja ili obustave povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine.

Dužnosti pažnje obuhvataju:

1. uspostavljanje sistema za upravljanje rizikom (§ 4 STAV 1),
2. utvrđivanje interne nadležnosti u okviru društva (§ 4, STAV 3),
3. sprovođenje redovnih analiza rizika (§ 5),
4. predaju izjave programskog karaktera (§ 6, STAV 2),
5. uspostavljanje mera prevencije u oblasti sopstvenog poslovanja (§ 6, STAV 1 I 3) i prema neposrednim snabdevačima (§ 6, STAV 4),
6. preduzimanje popravnih mera (§ 7, STAV OD 1 DO 3),
7. uspostavljanje žalbenog postupka (§ 8),
8. sprovođenje dužnosti pažnje u odnosu na rizike kod posrednih snabdevača (§ 9) i
9. dokumentaciju (§ 10, STAV 1) i izveštavanje. (§ 10 STAV 2).

(2) Primereni način postupanja, koji odgovara dužnosti pažnje, određuje se prema

1. vrsti i obimu delatnosti društva,
2. mogućnosti društva da utiče na neposredne uzročnike rizika za ljudska prava ili životnu sredinu ili povreda ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine,
3. tipično očekivanoj težini povrede, reverzibilnosti povrede i verovatnoći povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine kao i
4. prirodi doprinosa društva uzroku nastupanja rizika kršenja ljudskih prava ili rizika za životnu sredinu ili povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine.

(3) Povreda dužnosti iz ovog zakona ne stvara osnov za građanskopravnu odgovornost. Građanskopravna odgovornost, koja postoji nezavisno od ovog zakona, ostaje nepromenjena.

§ 4 Upravljanje rizikom

- (1) Društva su dužna da uspostave odgovarajući i delotvorni sistem upravljanja rizikom, sa ciljem poštovanja dužnosti pažnje (§ 3, STAV I). Upravljanje rizikom treba da bude integrisano u sve bitne poslovne tokove putem odgovarajućih mera.
- (2) Delotvorne su one mere koje omogućavaju da se identifikuju i umanje rizici kršenja ljudskih prava i rizici za životnu sredinu, kao i da se spreče povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine, da se zaustave takve povrede ili da se smanji njihov obim, ako je društvo te rizike ili povrede uzrokovalo ili doprinelo njihovom nastanku u okviru lanca snabdevanja.
- (3) Društvo je dužno da utvrdi ko je u okviru društva odgovoran za nadzor nad upravljanjem rizicima, primera radi, imenovanjem lica odgovornog za nadzor poštovanja ljudskih prava. Rukovodstvo je u obavezi da redovno, a najmanje jednom godišnje, zahteva informacije o radu navedenog odgovornog lica ili odgovornih lica.
- (4) Prilikom uspostavljanja i implementacije sistema upravljanja rizicima, društvo je dužno da na primeren način poštuje interese svojih zaposlenih, zaposlenih u okviru svojih lanaca snabdevanja i onih lica čija bi zaštićena pravna pozicija inače mogla biti neposredno pogođena privrednim aktivnostima društva, ili privrednim aktivnostima društva iz njegovih lanaca snabdevanja.

§ 5 Analiza rizika

- (1) U okviru upravljanja rizicima, društvo je dužno da sprovede odgovarajuću analizu rizika u skladu sa stavovima od 2 do 4, kako bi utvrdilo rizike kršenja ljudskih prava i rizike za životnu sredinu u oblasti sopstvenog poslovanja, kao i kod svojih neposrednih snabdevača. U slučajevima u kojima je društvo zloupotrebom stvorilo strukturu neposrednih snabdevača ili preduzelo neki posao u cilju zaobilazanja zahteva korporativnih dužnosti pažnje u odnosu na neposrednog snabdevača, posredni snabdevač se smatra neposrednim snabdevačem.
- (2) Utvrđeni rizici kršenja ljudskih prava i rizici za životnu sredinu moraju se primereno odmeriti i tretirati kao prioritet. U tom smislu, posebno se primenjuju kriterijumi koji su navedeni u § 3, stav 2.
- (3) Društvo je dužno da obezbedi da se o rezultatima analize rizika internim putem obaveste relevantni donosioci odluka, kao što su odbor direktora ili odeljenje nabavke.
- (4) Analiza rizika se sprovodi jednom godišnje kao i kada postoji povod za to, ukoliko društvo mora da računa na bitno izmenjene, ili bitno proširene okolnosti rizika u lancu

snabdevanja, kao što je pri uvođenju novih proizvoda, projekata ili neke nove poslovne oblasti. Moraju se uzeti u obzir saznanja do kojih se došlo obradom uputstava u skladu sa § 8, stav I.

§ 6 Mere prevencije

- (1) Ako društvo, u okviru analize rizika, ustanovi da postoji rizik u skladu sa § 5, dužno je da bez odlaganja preduzme odgovarajuće mere prevencije u skladu sa stavovima od 2 do 4.
- (2) Društvo mora da preda izjavu programskog karaktera u pogledu strategije za poštovanje ljudskih prava. Obavezu davanja izjave programskog karaktera ima rukovodstvo društva. Ova izjava mora da sadrži najmanje sledeće elemente strategije za poštovanje ljudskih prava društva:
 1. opis postupka, kojim društvo ispunjava svoje obaveze iz § 4, stav I, § 5, stav I, § 6 stavovi od 3 do 5, kao i §§ od 7 do 10;
 2. prioritetne rizike koji su za društvo utvrđeni na osnovu analize rizika kršenja ljudskih prava i rizika za životnu sredinu, i
 3. na osnovu analize rizika, utvrđena očekivanja društva u pogledu poštovanja ljudskih prava i zaštite životne sredine, koje društvo ima od svojih zaposlenih i snabdevača u lancu snabdevanja.
- (3) Društvo mora da ustanovi adekvatne mere prevencije u oblasti sopstvenog poslovanja, a naročito:
 1. da u relevantnim poslovnim procesima sprovodi strategiju o ljudskim pravima sadržanu u izjavi programskog karaktera;
 2. da razvije i implementira odgovarajuće strategije nabavke i prakse za kupovine, kojima se sprečavaju ili minimalizuju ustanovljeni rizici;
 3. da sprovodi obuke u relevantnim poslovnim oblastima;
 4. da sprovodi kontrolne mere bazirane na rizicima, kojima se proverava da li se u oblasti sopstvenog poslovanja poštuje strategija ljudskih prava sadržana u izjavi programskog karaktera.
- (4) Društvo mora da ustanovi adekvatne mere prevencije prema neposrednom snabdevaču, a naročito:
 1. da prilikom izbora neposrednog snabdevača uzme u obzir očekivanja u pogledu zaštite ljudskih prava i životne sredine;

2. ugovornu garanciju neposrednog snabdevača da će poštovati očekivanja rukovodstva društva u pogledu zaštite ljudskih prava i životne sredine, kao i da će ih adekvatno adresirati u okviru lanca snabdevanja;
 3. da sprovede obuke i usavršavanja u cilju ostvarivanja ugovornih garancija neposrednog snabdevača u skladu sa brojem 2;
 4. da ugovori odgovarajuće ugovorne kontrolne mehanizme, kao i njihovo sprovođenje bazirano na rizicima, kako bi se preispitalo da li neposredni snabdevač poštuje strategiju ljudskih prava.
- (5) Delotvornost mera prevencije preispituje se jednom godišnje i kada postoji povod za to, kada društvo mora da računa sa bitno izmenjenim ili bitno proširenim okolnostima rizika u oblasti sopstvenog poslovanja ili kod neposrednog snabdevača, pri uvođenju novih proizvoda, projekata ili neke nove poslovne oblasti. Moraju se uzeti u obzir saznanja do kojih se došlo obradom uputstava u skladu sa § 8, stav I. U slučaju potrebe, mere moraju da se ažuriraju bez odlaganja.

§ 7 Popravne mere

- (1) Ukoliko društvo konstatuje da je, u oblasti sopstvenog poslovanja ili kod neposrednog snabdevača, već nastupila ili direktno predstoji nastupanje povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine, mora da preduzme odgovarajuće popravne mere, i to bez odlaganja, kako bi se ova povreda sprečila, zaustavila ili kako bi se obim povrede sveo na minimum. Shodno se primenjuje § 5, stav I, rečenica 2. U oblasti sopstvenog poslovanja u zemlji, popravna mera mora dovesti do prestanka povrede. U oblasti sopstvenog poslovanja u inostranstvu, i u oblasti sopstvenog poslovanja u skladu sa § 2, stav 6, rečenica 3, popravna mera mora po pravilu da vodi do prestanka povrede.
- (2) Ukoliko je povreda ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine kod neposrednog snabdevača takve prirode da društvo ne može da je okonča u doglednom vremenskom periodu, mora bez odlaganja da se sačini ili implementira koncept okončanja ili minimalizovanja iste. Ovaj koncept mora da sadrži konkretan vremenski plan. Prilikom sačinjavanja ili implementacije koncepta, posebno treba uzeti u obzir sledeće mere:
 1. zajedničku razradu i implementaciju plana sa društvom koje je uzrokovalo povredu radi okončanja ili minimalizovanja povrede;

2. spajanje sa drugim društvima u okviru inicijativa i standarda iz branše, kako bi se povećala mogućnost uticaja na uzročnika;
3. privremeni prestanak poslovnog odnosa tokom nastojanja minimalizovanja rizika.

(3) Prestanak poslovnog odnosa je neophodan, samo ukoliko:

1. se povreda zaštićene pravne pozicije ili dužnosti u odnosu na životnu sredinu oceni kao veoma teška;
2. implementacija mera razrađenih u konceptu društva, po isteku perioda utvrđenog u vremenskom planu, ne pruži nikakvu popravku;
3. društvu ne stoje na raspolaganju dalja sredstva za ublažavanje, a povećanje mogućeg uticaja društva ne čini izglednim.

Sama činjenica da neka država nije ratifikovala neku od konvencija navedenih u prilogu uz ovaj zakon, ili da je nije sprovedla u svoje nacionalno pravo, ne stvara obavezu prestanka poslovnog odnosa. Rečenica 2 nema uticaja na ograničenja spoljnotrgovinskog prometa na osnovu saveznog prava (SAVEZNE REPUBLIKE NEMAČKE, PRIM. PREV.), prava Evropske unije ili međunarodnog prava.

- (4) Delotvornost popravnih mera preispituje se jednom godišnje kao i kada postoji povod za to, ukoliko društvo mora da računa na bitno izmenjene ili bitno proširene okolnosti rizika u lancu snabdevanja, kao što je pri uvođenju novih proizvoda, projekata ili neke nove poslovne oblasti. Moraju se uzeti u obzir saznanja proistekla iz obrade uputstava iz § 8 stav I. U slučaju potrebe, mere moraju da se ažuriraju bez odlaganja.

§ 8 Žalbeni postupak

- (I) Društvo je dužno da obezbedi odgovarajući interni žalbeni postupak na nivou društva u skladu sa stavovima od 2 do 4. Žalbeni postupak omogućava licima da, saopštenjem, ukažu na rizike kršenja ljudskih prava i rizike za životnu sredinu kao i na povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine, koje su nastale privrednim aktivnostima društva u oblasti sopstvenog poslovanja ili delovanjem neposrednog snabdevača. Prijem takvih saopštenja mora da se potvrdi njihovim podnosiocima. Lica, koja je društvo ovlastilo za sprovođenje postupka, imaju obavezu da razmotre činjenično stanje sa podnosiocima. Oni mogu da ponude postupak sporazumnog rešavanja. Umesto toga, društva mogu da učestvuju i u

drugom odgovarajućem eksternom žalbenom postupku, ukoliko isti ispunjava sledeće kriterijume.

- (2) Društvo utvrđuje u pisanoj formi pravila postupka koja su javno dostupna.
- (3) Lica, koja je društvo ovlastilo za sprovođenje postupka, moraju da obezbede nepristrasno postupanje, a posebno da budu nezavisna i da ne budu vezana za uputstva. Dužna su da obezbede tajnost.
- (4) Društvo mora, na odgovarajući način, da učini javno dostupnim jasne i razumljive informacije o dostupnosti i nadležnosti i radi sprovođenja žalbenog postupka. Žalbeni postupak mora da bude dostupan za potencijalne učesnike, da obezbedi tajnost identiteta i obezbedi delotvornu zaštitu od dovođenja u nepovoljan položaj ili kažnjavanja po osnovu podnošenja žalbe.
- (5) Delotvornost žalbenog postupka preispituje se najmanje jednom godišnje kao i kada postoji povod za to, ukoliko društvo mora da računa na bitno izmenjene ili bitno proširene okolnosti rizika u lancu snabdevanja, kao što je pri uvođenju novih proizvoda, projekata ili neke nove poslovne oblasti. U slučaju potrebe, mere se ponavljaju bez odlaganja.

§ 9 Posredni snabdevač; ovlašćenje za donošenje uredbi

- (1) Društvo mora da uspostavi žalbeni postupak, u skladu sa § 8, tako da licima omogući da ukažu na rizike kršenja ljudskih prava ili rizike za životnu sredinu, kao i na povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine, a koje su nastale privrednom aktivnošću neposrednog snabdevača.
- (2) Društvo mora, u skladu sa stavom 3, da prilagodi svoj postojeći sistem upravljanja rizicima u smislu § 4.
- (3) Ukoliko su društvu dostupne indicije o činjenicama koje čine mogućim da kod posrednog snabdevača postoje povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine (supstancijalna saznanja), društvo mora tim povodom, bez odlaganja, da:
 1. sprovede analizu rizika u skladu sa § 5, stav od 1 do 3;
 2. ustanovi odgovarajuće mere prevencije prema uzročniku, kao što je sprovođenje kontrolnih mera, podrške u prevenciji i izbegavanju rizika ili implementacije inicijativa, specifičnih za branšu ili više branši, kojima je društvo pristupilo;
 3. sačini i implementira koncept za sprečavanje, okončanje ili minimalizovanje i
 4. ažurira, prema potrebi, svoju izjavu programskog karaktera u skladu sa § 6, stav 2.

- (4) Savezno ministarstvo za rad i socijalnu politiku (SAVEZNE REPUBLIKE NEMAČKE, PRIM. PREV.) se ovlašćuje da uredbom detaljnije reguliše obaveze iz stava 3, u dogovoru sa Saveznim ministarstvom privrede i energetike, bez saglasnosti Bundesrata.

§ 10 Obavezna dokumentacija i izveštavanje

- (1) Poštovanje dužnosti pažnje u skladu sa § 3 mora da se dokumentuje interno u društvu, u kontinuitetu. Dokumentacija se čuva najmanje sedam godina od datuma njenog sačinjavanja.
- (2) Društvo je dužno da jednom godišnje sastavi izveštaj o poštovanju dužnosti pažnje za proteklu poslovnu godinu i da ga, bez naknade, učini javno dostupnim, najkasnije četiri meseca po završetku poslovne godine, na internet strani društva u trajanju od sedam godina.

U ovom izveštaju mora biti jasno prikazano najmanje sledeće:

1. da li je društvo identifikovalo, i ukoliko jeste, koje rizike kršenja ljudskih prava ili rizike za životnu sredinu ili povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine;
 2. šta je društvo preduzelo, imajući u vidu mere opisane u §§ od 4 do 9, u cilju poštovanja dužnosti pažnje (u ovo se ubrajaju i elementi izjave programskog karaktera iz § 6, stav 2, kao i mere, koje je društvo ustanovilo na osnovu žalbi iz § 8 ili iz § 9, stav I);
 3. kako društvo ocenjuje dejstvo i delotvornost mera i
 4. koje zaključke donosi na osnovu ocene u pogledu budućih mera.
- (3) Ukoliko društvo nije ustanovilo rizike kršenja ljudskih prava ili rizike za životnu sredinu niti povrede ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine i ukoliko je to jasno prikazalo u svom izveštaju, nisu neophodni dalji navodi u skladu sa stavom 2, rečenica 2, brojevi od 2 do 4.
- (4) Na odgovarajući način mora se uzeti u obzir čuvanje službenih i poslovnih tajni.

Poglavlje 3 Parnica

§ II Posebna parnična sposobnost

- (1) Ko smatra da mu je povređena zaštićena pravna pozicija od izuzetnog značaja iz § 2, stav I, može da izda sindikatu u zemlji, ili nevladinoj organizaciji, ovlašćenje za vođenje parnice u cilju ostvarenja prava sudskim putem.
- (2) Sindikat ili nevladina organizacija mogu da budu ovlašćeni u skladu sa stavom I, isključivo ukoliko održavaju trajnost u prisustvu i ukoliko se prema sopstvenom statutu neprofitno i ne samo privremeno zalažu za ostvarenje ljudskih i drugih odgovarajućih prava, u nacionalnom pravu jedne države.

Poglavlje 4

Službena kontrola i izvršenje

Deo I

Provera izveštaja

§ 12 Podnošenje izveštaja

- (1) Izveštaj se, u skladu sa § 10, stav 2, rečenica 1, podnosi na nemačkom jeziku i u elektronskoj formi, posredstvom pristupa koji je omogućen od strane nadležnog organa.
- (2) Izveštaj se podnosi najkasnije četiri meseca po okončanju poslovne godine na koju se odnosi.

§ 13 Službena provera izveštaja; Ovlašćenje za donošenje uredbi

- (1) Nadležni organ proverava:
 1. da li je izveštaj podnet u skladu sa § 10, stav 2, rečenica 1 i
 2. da li su ispunjeni zahtevi u skladu sa §10, stav 2 i 3.
- (2) Ukoliko zahtevi iz § 10, stav 2 i 3 nisu ispunjeni, nadležni organ može zahtevati da društvo naknadno poboljša svoj izveštaj u primerenom roku.
- (3) Savezno ministarstvo za rad i socijalnu politiku se ovlašćuje da uredbom, u dogovoru sa Saveznim ministarstvom privrede i energetike, bez saglasnosti Bundesrata, bliže uredi sledeće postupke:
 1. Postupak podnošenja izveštaja u skladu sa § 12, kao i
 2. Postupak službene provere izveštaja u skladu sa stavovima 1 i 2.

Deo 2 Kontrola na osnovu rizika

§ 14 Postupanje organa; Ovlašćenje za donošenje uredbi

(1) Nadležni organ postupa:

1. *Ex officio* primenjujući propise,

- a) kako bi kontrolisao poštovanje dužnosti predviđene §§ od 3 do 10, stav 1 u pogledu mogućih rizika kršenja ljudskih prava i rizika za životnu sredinu kao i povreda, ljudskih prava ili prava zaštite životne sredine i
- b) kako bi utvrdio, uklonio i sprečio povrede dužnosti navedene pod slovom a;

2. na osnovu zahteva, ako podnosilac obrazloženo ističe:

- a) da mu je usled neispunjavanja dužnosti sadržane u §§ od 3 do 9 povređena zaštićena pravna pozicija, ili
- b) da mu direktno pretila povreda navedena pod slovom a.

(2) Savezno ministarstvo za rad i socijalnu politiku se ovlašćuje da uredbom, u dogovoru sa Saveznim ministarstvom privrede i energetike, bez saglasnosti Bundesrata, bliže reguliše postupak kontrole na osnovu rizika u skladu sa stavom 1 i §§ od 15 do 17.

§ 15 Nalozi i mere

Nadležni organ donosi odgovarajuće i neophodne naloge i mere kako bi utvrdio, uklonio i sprečio povrede dužnosti iz §§ od 3 do 10, stav 1. Naročito ima mogućnost da:

1. poziva lica,
2. naloži društvu da, u roku od tri meseca od objave naloga, podnese plan za uklanjanje neregularnosti, uključujući jasne navode o periodu njegove implementacije i
3. naloži društvu da izvrši konkretne radnje u cilju ispunjenja svojih obaveza.

§ 16 Pravo pristupa

Ukoliko je to neophodno za izvršavanje zadataka iz § 14, nadležni organ i ovlašćena lica imaju pravo da:

1. tokom perioda uobičajenog radnog vremena, uđu i vrše uvid u okviru zemljišta na kojem se posluje, poslovne prostorije i zgrade društava, kao i
2. tokom perioda uobičajenog radnog vremena, vrše uvid i proveravaju poslovnu dokumentaciju i zapise na osnovu kojih se može zaključiti da li se poštuju dužnosti pažnje iz §§ od 3 do 10, stav 1.

§ 17 Obaveze informisanja i predaje dokumentacije

- (1) Društva i lica pozvana prema članu 15, rečenica 2, broj 1, dužna su da nadležnom organu, na zahtev, daju informacije i izdaju dokumentaciju koja je organu potrebna za sprovođenje zadataka koji su mu povereni ovim zakonom ili na osnovu ovog zakona. Ova obaveza se odnosi i na informacije o povezanim društvima (§ 15 Zakona o akcionarskim društvima), neposredne i posredne snabdevače i na predaju dokumentacije ovih društava, ukoliko društvo ili lice, koje ima obavezu informisanja i predaje dokumentacije, raspolaže informacijama ili je na osnovu postojećih ugovornih odnosa u mogućnosti da pribavi zahtevane informacije.
- (2) Informacije i dokumentacija, koja se predaje u skladu sa stavom 1, posebno obuhvataju:
 1. podatke i dokaze u cilju utvrđivanja da li društvo potpada pod oblast primene ovog zakona,
 2. podatke i dokaze o ispunjavanju dužnosti prema §§ od 3 do 10, stav 1 i
 3. imena lica koja su nadležna za nadzor internih procesa društva u cilju ispunjavanja obaveza iz §§ od 3 do 10, stav 1.
- (3) Ono lice koje je dužno da daje informacije u skladu sa stavom 1, može i da uskrati davanje informacija na pitanja, čiji odgovor bi njega ili nekog njegovog srodnika naznačenog u § 52, stav 1 Zakona o krivičnom postupku, izložio opasnosti od krivičnog gonjenja ili postupka u skladu sa Zakonom o prekršajima. Lice koje je dužno da daje informacije mora da se pouči o svom pravu na uskraćivanje

informacija. Time se ne dira u druga zakonska prava o davanju informacija ili o uskraćivanju informacija, kao i u zakonske obaveze čuvanja tajnosti.

§ 18 Dužnost tolerancije i saradnje

Društva su dužna da poštuju mere nadležnog organa i ovlašćenih lica i da saraduju prilikom sprovođenja mera. Prva rečenica odnosi se i na vlasnike društava i njihove zastupnike, a kod pravnih lica i na lica koja su u skladu sa zakonom ili statutom ovlašćena da vrše zastupanje.

Deo 3

Nadležni organ, objave, godišnji izveštaj

§ 19 Nadležni organ

- (1) Za službenu kontrolu i sprovođenje odredbi iz ovog poglavlja nadležna je Savezna kancelarija za privredu i kontrolu izvoza (BUNDESAMT FÜR WIRTSCHAFT UND AUSFUHRKONTROLLE, PRIM PREV.). Za pravni i stručni nadzor zadataka iz ovog zakona nadležno je Savezno ministarstvo privrede i energetike preko Savezne kancelarije. Savezno ministarstvo privrede i energetike vrši pravni i stručni nadzor u dogovoru sa Saveznim ministarstvom za rad i socijalnu politiku.
- (2) Nadležni organ, prilikom izvršavanja svojih zadataka, ima pristup orijentisan ka ispitivanju rizika.

§ 20 Objave

Nadležni organ objavljuje informacije koje su specifične za jednu ili više branši, asistencije i preporuke u pogledu poštovanja ovog zakona u dogovoru sa stručnim organima kojih se iste tiču. Ukoliko informacije, asistencije ili preporuke imaju uticaja na spoljnopolitičke okolnosti, potrebno je da se pribavi saglasnost Ministarstva spoljnih poslova pre njihovog objavljivanja.

§ 21 Godišnji izveštaj

- (1) Organ koji je nadležan u skladu sa §19, stav 1, rečenica 1, izveštava jednom godišnje o svojim aktivnostima kontrole i implementacije, koje su izvršene u prethodnoj kalendarskoj godini prema poglavlju 4. Izveštaj se prvi put sastavlja za 2022. godinu i objavljuje na internet strani nadležnog organa.
- (2) Izveštaji bi trebalo da ukazuju na utvrđene povrede i naložene popravne mere, da ih razjašnjavaju i da sadrže procenu podnetih izveštaja društava u skladu sa §12, bez navođenja naziva predmetnih društava.

Poglavlje 5 Javne nabavke

§ 22 Isključenje od dodele ugovora u javnim nabavkama

- (1) Od učešća u postupku javnih nabavki za isporuke, gradnju ili usluge za dobavljače navedene u § 99 i 100 Zakona o zaštiti konkurencije (NEMAČKE, PRIM. PREV.) treba isključiti društva, sve dok ne dokažu da su preduzela radnje iz § 125 Zakona o zaštiti konkurencije, a koja su kažnjena zbog pravnosnažno utvrđenog prekršaja na osnovu § 24, stav 1 novčanom kaznom u skladu sa stavom 2. Isključenje društva, kako je navedeno u rečenici 1, može da usledi samo u okviru primerenog vremenskog perioda, koji ne može biti duži od tri godine.
- (2) Isključenje iz stava 1 je moguće pod uslovom da je pravnosnažno utvrđen prekršaj sa novčanom kaznom od najmanje 175.000,00 EUR. Za razliku od rečenice 1:
1. u slučajevima iz § 24 stav 2 rečenica 2, a u vezi sa § 24, stav 2, rečenica 1, broj 2 uslov je pravnosnažno utvrđen prekršaj i novčana kazna od najmanje 1.500.000,00 EUR,
 2. u slučajevima iz § 24 stav 2, rečenica 2, a u vezi sa § 24, stav 2, rečenica 1, broj 1 uslov je pravnosnažno utvrđen prekršaj i novčana kazna od najmanje 2.000.000,00 EUR;
 3. u slučajevima iz § 24, stav 3 uslov je pravnosnažno utvrđen prekršaji i novčana kazna od najmanje 0,35 procenta prosečnog godišnjeg prometa.
- (3) Pre donošenja odluke o isključenju, potrebno je saslušati ponuđača.

Poglavlje 6 Prinudna naplata i novčana kazna

§ 23 Prinudna naplata

Visina penala u izvršnom postupku upravnog organa koji je nadležan u skladu sa § 19, stav I, rečenica I, odstupajući od § 11, stav 3 Zakona o izvršenju u upravnim postupcima, iznosi do 50.000,00 EUR.

§ 24 Propisi u pogledu novčanih kazni

- (I) Prekršaj čini onaj ko sa namerom ili usled nepažnje
1. suprotno § 4, stav 3, rečenica I propusti da utvrdi propisano,
 2. suprotno § 5, stav I, rečenica I ili § 9, stav 3, broj I ne sprovede analizu rizika, sprovede je netačno, nepotpuno ili neblagovremeno,
 3. suprotno § 6, stav I ne preduzme mere prevencije, ili ih ne preduzme blagovremeno,
 4. suprotno § 6, stav 5, rečenica I, § 7, stav 4, rečenica I ili § 8, stav 5, rečenica I ne izvrši kontrolu ili je ne izvrši blagovremeno,
 5. suprotno § 6, stav 5, rečenica 3, § 7, stav 4, rečenica 3 ili § 8, stav 5, rečenica 2 ne ažurira meru ili je ne ažurira blagovremeno,
 6. suprotno § 7, stav I, rečenica I ne preduzme popravne mere, ili ih ne preduzme blagovremeno,
 7. suprotno
 - a) § 7, stav 2, rečenica I ili
 - b) § 9, stav 3, broj 3ne sačini koncept ili ga ne sačini blagovremeno, i ili ga ne implementira blagovremeno,
 8. suprotno § 8, stav I, rečenica I, a u vezi sa § 9, stav I, ne omogući uspostavljanje žalbenog postupka,
 9. suprotno § 10, stav I, rečenica 2, ne sačuva dokumentaciju, ili je ne sačuva u periodu od najmanje sedam godina,
 10. suprotno § 10, stav 2, rečenica I ne sačini tačan izveštaj,
 11. suprotno § 10, stav 2, rečenica I ne učini javno dostupnim navedeni izveštaj, ili ga ne učini javno dostupnim blagovremeno, ili

12. suprotno § 12 ne preda izveštaj, ili ga ne preda blagovremeno, ili
13. postupa suprotno izvršnom nalogu iz § 13, stav 2 ili § 15, rečenica 2, broj 2.

(2) Za prekršaj

1. u slučajevima iz stava 1
 - a) broj 3, 7, slovo b i broj 8
 - b) broj 6 i 7, slovo apredviđena je novčana kazna do 800.000,00 EUR.
2. u slučajevima iz stava 1, broj 1, 2, 4, 5 i 13, novčana kazna do 500.000,00 EUR i
3. u ostalim slučajevima iz stava 1, novčana kazna do 100.000,00 EUR.

U slučajevima iz rečenice 1, broj 1 i 2, primenjuje se § 30, stav 2, rečenica 3 Zakona o prekršajima. (NEMAČKE, PRIM. PREV.)

(3) Pravno lice ili asocijacija lica sa prosečnim godišnjim prometom većim od 400 miliona EUR može se, odstupajući od stava 2, rečenica 2, a u vezi sa rečenicom 1, broj 1, slovo b, kazniti za prekršaj iz stava 1, broj 6 ili 7, slovo a, novčanom kaznom do 2 procenta prosečnog godišnjeg prometa. Prilikom utvrđivanja prosečnog godišnjeg prometa pravnog lica ili asocijacije lica, za osnov se uzima celokupan svetski promet svih fizičkih i pravnih lica, kao i svih asocijacija lica iz poslednje tri poslovne godine koje prethode odluci nadležnog organa, ako ova lica i asocijacije posluju kao privredne jedinice. Prosečni godišnji promet može i da se proceni.

(4) Osnov za odmeravanje novčane kazne kod pravnih lica i asocijacija čini težina prekršaja. Kod odmeravanja treba uzeti u obzir ekonomske prilike pravnog lica ili asocijacije lica. Kod odmeravanja treba uzeti u obzir okolnosti, koje govore u prilog ili na štetu pravnog lica ili asocijacije lica i povezati ih. Posebno se u obzir uzima(ju):

1. optužba koja se odnosi na počinioca prekršaja
2. motivi i ciljevi počinioca prekršaja
3. težina, obim i trajanje prekršaja
4. način na koji je izvršen prekršaj, posebno broj počinilaca i njihova funkcija u pravnom licu ili asocijaciji lica
5. posledice prekršaja
6. prethodno učinjeni prekršaji, za koje je odgovorno pravno lice ili asocijacija lica u skladu sa § 30 Zakona o prekršajima, a i u vezi sa § 130 Zakona o prekršajima, kao i mere koje su preduzete pre učinjenog prekršaja u cilju izbegavanja i otkrivanja prekršaja

7. nastojanje pravnog lica ili asocijacije lica da otkrije prekršaj i da nadoknadi štetu, kao i mere koje su preduzete nakon učinjenog prekršaja u cilju izbegavanja i otkrivanja prekršaja
 8. posledice prekršaja, koje su pogodile pravno lice ili asocijaciju lica.
- (5) Upravni organ u smislu § 36, stav I broj I Zakona o prekršajima predstavlja Savezna kancelarija za privredu i kontrolu izvoza. Na pravni i stručni nadzor nad Saveznom kancelarijom primenjuje se § 19, stav I, rečenica 2 i 3.

Prilog (UZ § 2, STAV I, § 7, STAV 3, REČENICA 2)

(Izvor: *Savezni sl. glasnik* I 2021, 2968)

Konvencije

1. Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 29 o prinudnom ili obaveznom radu od 28. juna 1930. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1956, II STR. 640, 641) (ILO – KONVENCIJA BR. 29).
2. Protokol od 11. juna 2014. uz Konvenciju Međunarodne organizacije rada br. 29 o prinudnom ili obaveznom radu od 28. juna 1930. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 2019, II STR. 437, 438).
3. Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 87 o sindikalnim slobodama i zaštiti sindikalnih prava od 9. jula 1948. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1956, II STR. 2072, 2071), izmenjena Konvencijom od 26. juna 1961. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1963, II STR. 1135, 1136) (ILO-KONVENCIJA BR. 87).
4. Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 98 o primeni principa prava organizovanja i kolektivnog pregovaranja od 1. jula 1949. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1955, II STR. 1122, 1123), izmenjen Konvencijom od 26. juna 1961. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1963, II STR. 1135, 1136) (ILO-KONVENCIJA BR. 98).
5. Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 100 o jednakosti nagrađivanja muške i ženske radne snage za rad jednake vrednosti od 29. juna 1951. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1956, II STR. 23, 24) (ILO- KONVENCIJA BR. 100).
6. Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 105 koja se odnosi na ukidanje prinudnog rada od 25. juna 1957. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1959, II STR. 441, 442) (ILO-KONVENCIJA BR. 105).
7. Konvencija Međunarodne organizacije rada br. III koja se odnosi na diskriminaciju u pogledu zapošljavanja i zanimanja od 25. juna 1958. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1961, II STR. 97, 98) (ILO-KONVENCIJA BR. III).
8. Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 138 o minimalnim godinama starosti za zasnivanje radnog odnosa od 26. juna 1973. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1976, II STR. 201, 202) (ILO-KONVENCIJA BR. 138).

9. Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 182 o najgorim oblicima dečijeg rada i zabrani i hitnoj akciji za ukidanje najgorih oblika dečijeg rada od 17. juna 1999. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 2001, II, STR. 1290, 1291) (ILO-KONVENCIJA BR. 182).
10. Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima od 19. decembra 1966. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1973, II STR. 1533, 1534).
11. Međunarodni pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima od 19. decembra 1966. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1973, II STR. 1569, 1570).
12. Minamata konvencija o živi od 10. oktobra 2013. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 2017, II STR. 610, 611) (MINAMATA KONVENCIJA).
13. Stokholmska konvencija o dugotrajnim organskim zagađujućim supstancama od 23. maja 2001. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 2002 II, STR. 803, 804) (POPS KONVENCIJA), poslednji put izmenjena Odlukom od 06. maja 2005. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 2009 II, STR. 1060, 1061).
14. Bazelska konvencije o kontroli prekograničnog kretanja opasnih otpada i njihovom odlaganju od 22. marta 1989. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK 1994, II, STR. 2703, 2704) (BAZELSKA KONVENCIJA), poslednji put izmenjena Trećom uredbom o izmeni Aneksa uz Bazelsku konvenciju od 22. marta 1989. od 6. maja 2014. godine (SAVEZNI SL. GLASNIK II, STR. 306/307).

TSG

ADVOKATSKA KANCELARIJA
RECHTSANWÄLTE
LAW OFFICE

CARICE MILICE 3 | 11000 BEOGRAD | E-MAIL: OFFICE@TSG.RS | WEB: WWW.TSG.RS
